

Dosarul nr. 1ra-1146/2022
1-13025290-01-1ra-02082022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu, Talpă Boris, Miron Aliona,

judecând fără citarea părților, recursul declarat de procurorul în Procuratura de Circumscipție Bălți, Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Melnic Vadim Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.10.2013 - 01.02.2019,

Instanța de apel: 27.02.2019 – 12.10.2020,

21.06.2021 – 17.05.2022,

Instanța de recurs: 20.01.2021 - 15.03.2021,

02.08.2022 - 23.01.2024.

Asupra recursului menționat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 01 februarie 2019, Melnic Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organului competent.

2. Prin ordonanța din 12 decembrie 2018, acuzatorul de stat, a modificat învinuirea în instanța de judecată dispunând „*punerea sub învinuire a lui Melnic Vadim*, în aceea că el, fiind în relații de prietenie cu Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, știind despre faptul că ultimei îi aparține cu drept de proprietate automobilul de model „Xxx” cu numărul de înmatriculare Xxxx, la 31 iulie 2012, aproximativ la ora 21:45, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, a venit pe adresa str. Xxxx, unde s-a aflat la moment Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria și, folosindu-se de faptul că dânsa are încredere în el, sub pretextul inventat că are nevoie să se folosească de automobil pentru rezolvarea problemelor personale, a cerut-o să-i transmită

automobilul indicat supra în folosința temporară timp de câteva ore, astfel, Melnic Vadim a indus-o în eroare pe Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria prin prezentarea a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul și, neavând intenția de a restitui automobilul în cauză, a primit ilegal de la Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria automobilul de model „Xxx” cu numărul de înregistrare Xxxx în valoare de 185 000 lei, precum și cheile și certificatul de înmatriculare a automobilului dat, în timp ce ultima, fiind sub influența înșelăciunii, a fost convinsă de faptul că transmite automobilul pentru folosirea temporară, astfel, încheierea actului juridic nul sus menționat este determinată de comportamentul dolosiv și viclean al lui Melnic Vadim Petru și identitatea lui a fost motivul determinant al încheierii acestuia. După aceasta Melnic Vadim, continuând realizarea intenției sale de escrocherie, a transportat automobilul dobândit ilicit în mun. Chișinău, unde la 01.08.2012, aproximativ la ora 09:30, l-a propus spre vânzare directorului SRL „Alpina Auto” Slobozeanu Victor și în baza unei înțelegeri verbale cu ultimul privind vânzarea-cumpărarea automobilului dat, l-a parcat pe teritoriul întreprinderii indicate situate de-a lungul carosabilului șoselei Chișinău - Soroca 11 km, acțiuni prin care lui Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria Mihail i-a fost cauzată o daună în sumă de 185 000 lei, ceea ce conform art. 126 Cod penal, constituie la momentul comiterii infracțiunii proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Melnic Vadim au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, *adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.*”

2.1. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, *Melnic Vadim* este învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul că, la 31 iulie 2012, aproximativ la ora 21:45, fiind în relații de prietenie cu Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, știind despre faptul că ultimei îi aparține cu drept de proprietate automobilul de model „Xxx” cu numărul de înmatriculare Xxxx, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, a venit pe adresa str. Xxx, unde s-a aflat la moment Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria și, folosindu-se de faptul că dânsa are încredere în el, sub pretextul inventat că are nevoie să se folosească de automobil pentru rezolvarea problemelor personale, a cerut-o să-i transmită automobilul indicat supra în folosința temporară timp de câteva ore, astfel, Melnic Vadim a indus-o în eroare pe Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria prin prezentarea a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul și, neavând intenția de a restitui automobilul în cauză, a primit ilegal de la Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria

automobilul de model „Xxx” cu numărul de înregistrare Xxxx în valoare de 185 000 lei, precum și cheile și certificatul de înmatriculare a automobilului dat, în timp ce ultima, fiind sub influența înșelăciunii, a fost convinsă de faptul că transmite automobilul pentru folosirea temporară, astfel, încheierea actului juridic nul sus menționat este determinată de comportamentul dolosiv și viclean al lui Melnic Vadim Petru și identitatea lui a fost motivul determinant al încheierii acestuia. După aceasta Melnic Vadim, continuând realizarea intenției sale de escrocherie, a transportat automobilul dobândit ilicit în mun. Chișinău, unde la 01.08.2012, aproximativ la ora 09:30 l-a propus spre vânzare directorului SRL „Alpina Auto” Slobozeanu Victor și în baza unei înțelegeri verbale cu ultimul privind vânzarea-cumpărarea automobilului dat, l-a parcat pe teritoriul întreprinderii indicate situate de-a lungul carosabilului șoselei Chișinău - Soroca 11 km, acțiuni prin care lui Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria Mihail i-a fost cauzată o daună în sumă de 185 000 lei, ceea ce conform art. 126 Cod penal, constituie *la momentul comiterii infracțiunii proporții deosebit de mari.*

Instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpatului Melnic Vadim din prevederile art. 190 alin.(5) Cod penal în cele prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, acțiunile săvârșite în proporții considerabile.

Astfel, instanța de fond a constatat că, *inculpatul Melnic Vadim*, fiind în relații de prietenie cu Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, știind despre faptul că ultimei îi aparține cu drept de proprietate automobilul de model „Xxx” cu numărul de înmatriculare Xxxx, la 31 iulie 2012, aproximativ la ora 21:45, s-a dus pe adresa str. Xxx, unde se afla la moment Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria și a solicitat de la ultima automobilul menționat pentru rezolvarea problemelor personale, pentru folosință temporară de câteva ore.

După ce Melnic Vadim a primit automobilul respectiv de la partea vătămată, peste aproximativ jumătate de oră, aflându-se în mun. Bălți lângă magazinul „Gurman” acesta s-a defectat, fapt confirmat prin declarațiile inculpatului Melnic Vadim, martorului Slobozeanu Victor date în cadrul ședinței de judecată, cât și declarațiile martorilor Gonciar Alexandru și Fortuna Iurii date în cadrul urmăririi penale, prin care se constată cu certitudine că automobilul menționat era defectat, iar cu ajutorul automobilului ce-i aparține lui Fortuna Iurii și ulterior automobilului de model „Fiat” ce-i aparține unei persoane pe nume Serghei, automobilul sus-menționat a fost remorcat în mun. Chișinău la auto-serviciul ce aparține SRL „Alpina Auto” pentru a-l repara, fără a-i comunica părții vătămate despre defecțiunile apărute.

La 01 august 2018, aproximativ la ora 09.30, constatând că reparația este costisitoare, Melnic Vadim a propus spre vânzare automobilul respectiv directorului

SRL „Alpina Auto” Slobozeanu Victor, și în baza unei înțelegeri verbale cu ultimul privind vânzarea-cumpărarea automobilului dat l-a parcat pe teritoriul întreprinderii indicate, situate de-a lungul carosabilului șoselei Chișinău – Soroca km 11.

Întrucât Melnic Vadim nu era proprietarul automobilului de model „Xxx”, Slobozeanu Victor în scopul verificării acestuia în baza de date la poliție a apelat la niște cunoscuți care activează în poliție, care i-au comunicat că automobilul se află în căutare și în aceeași zi s-au prezentat colaboratorii de poliție din cadrul IP Bălți, care au ridicat automobilul respectiv”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Melnic Vadim să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitatea în domeniul gestionării și administrării bunurilor materiale și mijloacelor pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului a invocat că concluziile instanței de fond vin în contradicție cu doctrina penală și anume că obiectul material al infracțiunii de escrocherie este bunul care are o existență materială, dispune de valoare materială, fiind bunul mobil și străin pentru făptuitor, prin urmare, **valoarea serviciilor de reparație a bunului dobândit ilicit nu poate servi ca obiect al infracțiunii de escrocherie.**

Proporțiile daunei în cazul infracțiunilor contra patrimoniului se apreciază în conformitate cu art. 126 Cod penal, iar reieșind din valoarea de 185 000 lei a automobilului dobândit ilicit, care a fost declarată de către partea vătămată, constituie proporții deosebit de mari la momentul comiterii infracțiunii în cauză.

Prin urmare, instanța de fond nu a pus la îndoială declarațiile părții vătămate, menționând că nu a stabilit careva temeiuri de a nu crede acestor declarații. Astfel, în urma analizei și aprecierii probelor acumulate de către organul de urmărire penală, examinate în ședința de judecată, s-a stabilit pe deplin că acțiunile inculpatului Melnic Vadim întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2020, a fost admis apelul declarat, din alte motive decât cele invocate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Melnic Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitatea în domeniul gestionării și administrării bunurilor materiale și mijloacelor pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel analizând probele administrate de instanța de fond, a reținut că, la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență

prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate *nu a reținut just starea de fapt pe cauză*.

Instanța de apel a stabilit că, soluția instanței de fond privind recalificarea acțiunilor lui Melnic Vadim în prevederile art. 190 alin. (1) CP pe motiv că suma prejudiciului efectiv cauzat părții vătămate prin acțiunile ilegale a lui Melnic Vadim constituie 36 000 lei, compusă din cheltuielile de reparație a automobilului care au fost suportate de către partea vătămată, este neîntemeiată și contrară bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel, care nu a fost pe deplin verificată și apreciată la justa valoare.

Astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Melnic Vadim în comiterea infracțiunii de escrocherie, prevăzută la art. 190 Cod penal.

În acest sens, instanța de fond just a conchis că inculpatul Melnic Vadim fiind în relații de prietenie cu Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, știind despre faptul că ultimei îi aparține cu drept de proprietate automobilul de model „Xxx” cu numărul de înmatriculare Xxx, la 31.07.2012 aproximativ la ora 21 ⁴⁵, s-a dus pe adresa str. Xxx, unde se afla la moment Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, și a solicitat de la ultima automobilul pentru rezolvarea problemelor personale, pentru folosința temporară timp de câteva ore.

După ce Melnic Vadim a primit automobilul respectiv de la partea vătămată, peste aproximativ jumătate de oră, aflându-se în mun. Bălți lângă magazinul „Gurman” acesta s-a defectat, iar cu ajutorul automobilului ce-i aparține lui Fortuna Iurii, și ulterior cu automobilul de model „Fiat” ce-i aparține unei persoane pe nume „Serghei”, automobilul sus-menționat a fost remorcat în mun. Chișinău la auto serviciul ce aparține SRL „Alpina Auto” pentru a-l repara, fără a-i comunica părții vătămate despre defecțiunile apărute.

Constatând că reparația este costisitoare, neonorându-și obligațiunile asumate, și anume restituirea automobilului, fără acordul lui Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria Mihail, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, abuzând de încrederea acordată de Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, la 01.08.2012, aproximativ la ora 09:30 Melnic Vadim a propus automobilul respectiv spre vânzare directorului SRL „Alpina Auto” Slobozeanu Victor, și în baza unei înțelegeri verbale cu ultimul privind vânzarea-cumpărarea automobilului dat, deși ultimul nu era proprietarul bunului respectiv și nu dispunea de careva împuterniciri în vederea încheierii actelor de dispoziție în privința acestui bun, l-a parcat pe teritoriul întreprinderii indicate situate de-a lungul carosabilului șoselei Chișinău-Soroca km 11, care ulterior la data de 29.08.2012 a fost restituit părții vătămate Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, iar pentru repararea acestui automobil Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria a cheltuit suma de 36000 lei.

Prin urmare, prima instanță just a constatat că în cazul din speță au fost confirmate cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptei incriminate.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondată concluzia primei instanțe, precum că suma prejudiciului efectiv cauzat părții vătămate prin acțiunile ilegale a lui Melnic Vadim constituie 36 000 lei, compusă din cheltuielile de reparație a automobilului care au fost suportate de către partea vătămată, instanța admițând o interpretare și o abordare eronată a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, mai cu seamă a obiectului și laturii obiective a infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a statuat că, este eronată concluzia instanței, precum că intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, și anume a automobilului de model „Xxx” cu numărul de înmatriculare Xxx, ce se afla în proprietatea părții vătămate Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, a fost consumată după deteriorarea automobilului și epuizarea încercării de reparare a acestuia, și anume în momentul propunerii spre vânzare a automobilului directorului SRL „Alpina Auto” Slobozeanu Victor, dar după ce inculpatul a intrat în mod ilegal în posesia automobilului de model „Xxx” cu numărul de înregistrare Xxx și a obținut posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de automobil după bunul său plac, având în vedere că anume automobilul din speță constituie obiectul infracțiunii de escrocherie.

Totodată, a fost respins argumentele din apel, precum că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, or, mărimea prejudiciului cauzat prin sustragere (escrocheria fiind o formă a sustragerii), se determină conform prețurilor libere de piață la momentul examinării cauzei. În lipsa datelor cu privire la prețul bunurilor sustrase, valoarea lor poate fi stabilită în baza raportului experților, coroborate cu prevederile art. 126 Cod penal în vederea determinării caracterului prejudiciului - proporții deosebit de mari, proporții mari, daune considerabile și daune esențiale.

Prin urmare, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente prin care ar fi posibil de determinat cuantumul prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar stabilirea cuantumului prejudiciului efectiv (real) cauzat prin infracțiune doar în baza declarațiilor subiective și unilaterale ale părții vătămate, în lipsa cărorva probe materiale (contract de vânzare-cumpărare, rapoarte de expertiză), este inadmisibilă. În cazul dat, nu poate fi pusă la baza deciziei de condamnare prejudiciul cauzat în sumă de 185 000 lei, invocat de partea vătămată Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, suma dată constituind prețul cu care partea vătămată a procurat automobilul, și care nu corespunde cu prețul automobilului la momentul dobândirii lui de către inculpatul Melnic Vadim, care avea și defecțiuni tehnice la motor și la cutia de viteză.

Din raportul nr. 0109/13 privind evaluarea valorii de piață a mijlocului de transport de model Xxx, efectuat de evaluatorul Apostol E. din cadrul SRL „Expert Centru” rezultă că, în cadrul evaluării valorii de piață a automobilului de model Xxx au fost luate în calcul și defecțiunile tehnice ale automobilului la motor și cutia de viteză, astfel costul obiectului evaluării la data evaluării, constituie suma de 38 600 lei.

Prin urmare, anume suma de 38 600 lei urmează a fi reținută în sarcina inculpatului Melnic Vadim în comiterea infracțiunii de escrocherie în privința părții vătămate Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, care este valoarea de piață reală a automobilului de model „Xxx” la momentul comiterii infracțiunii, luând în calcul și defecțiunile tehnice ale automobilului existente la acel moment, și care constituie prejudiciul efectiv cauzat prin infracțiune părții vătămate Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, acțiunile inculpatului Melnic Vadim urmează a fi încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, având în vedere că suma prejudiciului cauzat părții vătămate în mărime de 38 600 lei, la momentul comiterii infracțiunii constituie o daună considerabilă.

Sub acest aspect, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, instanța de apel a constatat, precum că: *„inculpatul Melnic Vadim, fiind în relații de prietenie cu Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria Mihail, știind despre faptul că ultimei îi aparține cu drept de proprietate automobilul de model „Xxx ” cu numărul de înmatriculare Xxx, la 31.07.2012 aproximativ la ora 21:45, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, a venit pe adresa str. Xxx, unde s-a aflat la moment Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria și, folosindu-se de faptul că dânsa are încredere în el, sub pretextul inventat că are nevoie să se folosească de automobil pentru rezolvarea problemelor personale, a cerut-o să-i transmită automobilul indicat supra în folosința temporară timp de câteva ore, astfel, Melnic Vadim Petru a indus-o în eroare pe Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria Mihail prin prezentarea a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul și, neavând intenția de a restitui automobilul în cauză, a primit ilegal de la Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria Mihail automobilul de model „Xxx ” cu numărul de înregistrare Xxx în valoare de 38600 lei, precum și cheile și certificatul de înmatriculare a automobilului dat, în timp ce ultima, fiind sub influența înșelăciunii, a fost convinsă de faptul că transmite automobilul pentru folosirea temporară, astfel, încheierea actului juridic nul, sus-menționat este determinată de comportamentul dolosiv și viclean al lui Melnic Vadim și identitatea lui a fost motivul determinant al încheierii acestuia. După aceasta Melnic Vadim, continuând realizarea intenției sale de escrocherie, a transportat automobilul dobândit ilicit în mun. Chișinău, unde la 01.08.2012, aproximativ la ora 09:30 l-a propus spre vânzare directorului SRL „Alpina Auto” Slobozeanu Victor și în baza unei înțelegeri verbale cu ultimul privind vânzarea-cumpărarea automobilului dat l-a parcat pe teritoriul întreprinderii indicate situate de-a lungul carosabilului șoselei Chișinău - Soroca 11 km, acțiunile prin care lui Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria i-a fost cauzată o daună în sumă de 38 600 lei, ceea ce conform art. 126 Cod Penal constituie la momentul comiterii infracțiunii daune considerabile.*

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a concluzionat că, corijarea inculpatului Melnic Vadim este posibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei, pedeapsă ce va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului a indicat că instanța de apel eronat a respins argumentele din apelul declarat de procuror, precum că acțiunile inculpatului Melnic V. urmează a fi calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, și anume prin prisma prejudiciului declarat de partea vătămată în valoare de 185 000 lei, suma dată constituind prețul cu care partea vătămată a procurat automobilul.

Totodată, neîntemeiat a susținut poziția instanței de fond, că la baza învinuirii nu poate fi luat raportul de expertiză judiciară nr. 670 din 26.09.2017, potrivit căruia valoarea de piață a automobilului de model „Xxx” în stare de exploatare la data comiterii infracțiunii a putut constitui 132 267 lei, întrucât a fost efectuată evaluarea unui automobil similar, în stare de exploatare, pe când automobilul din speță avea deteriorări la cutia de viteză și motor, ignorând în totalitate faptul că automobilul menționat i-a fost transmis lui Melnic Vadim în stare funcțională și nu deteriorat, cum a fost reținut de către instanțele judecătorești.

La fel, instanța de apel eronat a conchis și a pus la baza deciziei sale raportul nr. 0109/13 privind evaluarea valorii de piață a mijlocului de transport de model „Xxx”, efectuat de evaluatorul Apostol E. din cadrul SRL „Expert Centru” la comanda lui Melnic V., din care rezultă, că, în cadrul evaluării valorii de piață a automobilului de model BMW 120i, fiind luate în calcul și defecțiunile tehnice ale automobilului la motor și cutia de viteză, costul obiectului constituia suma de 38 600 lei, sumă care a fost reținută neargumentat în sarcina inculpatului Melnic Vadim în comiterea infracțiunii de escrocherie în privința părții vătămate Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria.

Astfel, instanța de apel nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei examinate.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel, la fel ca și instanța de fond nu a coroborat recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 190 alin.(1) Cod penal conform calificativelor – *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actului juridicului sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții considerabile*, cu prescripțiile din art.8,10 Cod penal și jurisprudența națională, sub aspectul că, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată după

modificările operate în art.190 Cod penal prin Legea nr.179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, iar redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, adică nu are efect retroactiv, acțiunile făptuitorului urmau a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Or, reîncadrând acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (1), în redacția nouă, în vigoare din 17.08.2018, conform indicilor nominalizate supra, a încălcat prevederile art. 66 alin. (1), (2) pct. 1), 325 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 10 Cod penal, deoarece aceste calificative, care majorează volumul învinuirii inițiale, nu existau la momentul săvârșirii faptei, iar asemenea împrejurări de fapt și de drept, care nu au fost puse la baza învinuirii inculpatului inițial, cu toate că se regăsesc în faptele constatate de instanța de apel, însă în care, de altfel, divergent în raport cu noua calificare juridică a acestora, este stabilit că inculpatul, totuși că „partea vătămată.... fiind sub influența înșelăciunii, a fost convinsă să transmită automobilul”.

Totodată, instanța de apel a enumerat selectiv probele prezentate de acuzare și cercetate în ședința de judecată, fără a le analiza, inclusiv nu le-a dat apreciere în coroborare cu ansamblul probator. Întemeindu-și soluția, pe o parte din probe, nu a indicat motivele pentru care a respins celelalte probe, și nu a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și prin raportare la normele legale, pertinente cazului.

La fel, instanța de apel la rejudecarea cauzei, a comis erori și la stabilirea pedepsei inculpatului, stabilindu-i acestuia și pedeapsa complementară privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitatea în domeniul gestionării și administrării bunurilor materiale și mijloacelor pe un termen de 3 ani. Or, potrivit dispoziției art. 190 alin. (1) Cod penal, în baza căruia a fost dispusă condamnarea inculpatului Melnic Vadim, escrocheria se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 ore, sau cu închisoare de până la 3 ani prevede pedeapsă pentru comiterea infracțiunii respective.

8. *Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2022*, a fost admis apelul declarat de procuror, *din alte motive decât cele invocate*, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia.

Melnic Vadim învinuit în baza art.190 alin.(5) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

9. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat că, prima instanță la examinarea cauzei, a dispus condamnarea inculpatului Melnic Vadim în baza art. 190 alin.(1) Cod penal, constatând faptele cu descrierea semnelor calificative a infracțiunii imputate conform textului dispoziției art. 190 Cod penal în redacția nouă și anume - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare ... care a produs daune condiserabile, săvârșit în proporții deosebit de mari*, însă fără a

se ține cont că fapta incriminată lui Melnic Vadim a fost comisă la data de 31 iulie 2012, urmând a fi reținută în sarcina acestuia elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal în redacția anterioară modificărilor prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, și anume - „prin înșelăciune și prin abuz de încredere”.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Sub acest aspect, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, instanța de apel a constatat, în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-14) Cod procedură penală precum că: *La data de 31.08.2013, Melnic Vadim Petru a fost pus sub învinuire de organul de urmărire penală în aceea, că el, la 31.07.2012, aproximativ la ora 21:45, aflându-se pe str. Xxx, acționând cu intenția, îndreptată spre dobândirea ilegală a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de faptul că cet. Ksenișkevici Daria are încredere în el, sub pretextul că el are nevoie să se folosească de automobilul ei în scopuri personale pentru câteva ore, a primit ilegal de la cet. Ksenișkevici D. automobilul de model „ Xxx” cu numărul de înregistrare Xxx, care aparține ei, în valoare de 185 000 lei, i-a transmis cheile și certificatul de înmatriculare a automobilului dat. După ce, cet.Melnic V. a transportat automobilul sus numit în mun. Chișinău, unde la 01.08.2012, aproximativ la ora 09:30, în baza unei înțelegeri verbale privind vânzarea-cumpărarea automobilului dat cu directorul SRL „Alpina Auto” Slobozeanu V., l-a parcat pe teritoriul întreprinderii indicate situate de-a lungul carosabilului șoselei Chișinău - Soroca 11 km, cauzându-i astfel cet.Ksenișkevici D. o daună în proporții deosebit de mari.*

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului Melnic Vadim în baza art.190 alin.(5) Cod penal, cu indicii calificativi: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, acțiunile săvârșite în proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de apel a reținut că în acțiunile inculpatului Melnic Vadim nu s-a confirmat elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, ori acuzarea solicitând reluarea cercetării judecătorești cu audierea nemijlocită a părții vătămate și a martorilor, nu a prezentat probe în confirmarea învinuirii aduse, dar a dat citire declarațiilor date în instanța de fond, prin prisma învinuirii aduse lui Melnic Vadim în baza ordonanței din 12.12.2018.

La fel, acuzarea nu a prezentat probe prin care s-ar fi constatat modalitatea săvârșirii înșelăciunii și abuzului de încredere, și nici nu a constatat care este totuși obiectul material a infracțiunii de escrocherie: mașina de model Xxx sau mijloacele financiare achitate pentru repararea mașinii în sumă de 36 000 lei, care au fost restituite părții vătămate.

Prin urmare, deoarece inculpatul este învinuit de comiterea escrocheriei în proporții deosebit de mari, aceasta presupune probarea urmărilor prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv. Fiind vorba despre o infracțiune cu componența

materială, pentru consumarea căreia este necesară și legătura de cauzalitate dintre faptă și urmări, prin probele administrate nu se demonstrează prezența semnelor obligatorii ale laturii obiective a infracțiunii de escrocherie.

Mai mult, partea vătămată a menționat că tatăl inculpatului i-a restituit suma de 36 000 lei pentru reparația automobilului și prejudicial cauzat pentru partea vătămată nu este considerabil.

Astfel, instanța a conchis că învinuirea adusă lui Melnic Vadim se bazează pe ipoteze neprobate, respectiv, dubiile neînălțurate operează în interesul inculpatului potrivit art.8 alin.(3) CPP, din care reiese că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Ținând cont de cele nominalizate, instanța a constatat că fapta lui Melnic Vadim nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

10. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului a indicat că instanța de apel incorect a emis decizia de achitare în privința lui Melnic Vadim, necătând la faptul că vinovăția inculpatului este confirmată prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, a martorului Slobozeanu V., precum și probele materiale plângerea părții vătămate, ordonanța de ridicare din 01.08.2012 a automobilului de model Xxx, procesul-verbal de ridicare din 01.08.2012 cu fototabel, procesul-verbal de examinare a obiectului, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală.

Totodată, consideră că instanța de apel greșit a interpretat declarațiile părții vătămate, din care rezultă că între Melnic V. și victimă au existat relații de prietenie și a transmis automobilul său cu actele pentru automobil inculpatului pentru folosință temporară, oferind mașina sa de mai multe ori lui Melnic V., ceea ce indică la multiplele relații dintre aceștia derulate de mai mult timp. Or, prin comportamentul dolosiv și viclean al lui Melnic V., continuând realizarea intenției sale de escrocherie, inculpatul a transportat automobilul dobândit ilicit în mun. Chișinău, unde l-a propus spre vânzare directorului SRL Alpina Auto.

La fel, a indicat faptul că între victimă și inculpat ar fi existat relații de prietenie, oferindu-i automobilul său, aceasta nu exclude înșelăciunea sau abuzul de încredere, or anume abuzul de încredere poate fi realizat când partea vătămată se cunoaște cu infractorul și există careva relații între ei, iar inculpatul abuzând de încrederea acordată, comite infracțiunea de escrocherie. La data depunerii plângerii de către victimă, părțile nu erau prieteni, deoarece cazul din speță nu a fost soluționat pe o cale amiabilă, iar părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 185 000 lei.

Cu toate că instanța de apel a indicat la faptul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, inculpatul în instanța de apel a recunoscut săvârșirea infracțiunii de escrocherie, doar că nu a recunoscut proporțiile deosebit de mari, iar avocatul acestuia a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin.(5) la art.190 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a pronunțat o decizie de achitare fără a ține cont de recunoașterea vinovăției de către inculpat pe art. 190 alin.(1) Cod penal.

11. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

12. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art.XI alin.(3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 06 iulie 2022.

Conform art. 434 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427.*

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează, parțial sau integral, hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, completul de judecată menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Completul de judecată constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În acest context, în urma verificării materialelor cauzei, instanța de recurs relevă că în speță, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul pronunțării deciziei de achitare a lui Melnic Vadim învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, pledând pentru faptul că instanța de apel nu s-a expus pe motivele invocate în apelul declarat și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, indicând incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), motive din care solicită dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel în alt complet de judecată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de recurs reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată în sensul invocat și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, decizia instanței de apel nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, menționând în acest context următoarele.

La baza soluției de achitare, instanța de apel a pus declarațiile date de partea vătămată Ksenișkevici (Grabovețcaia) Daria, unde le-a descris selectiv în decizie, concluzionând că între Melnic V. și partea vătămată au existat relații de prietenie și a transmis automobilul său cu actele pentru folosință temporară, oferind mașina sa de mai multe ori lui Melnic V., ceea ce indică la multiple relații dintre aceștia derulate de mai mult timp, iar din declarațiile martorului Slobozeanu V., reținând că nu reiese că inculpatul ar fi comis pretinsa fapta de escrocherie, *fără a verifica minuțios și obiectiv* fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a conchis că acuzarea nu a prezentat probe prin care s-ar fi constatat modalitatea săvârșirii înșelăciunii și abuzului de încredere, după cum nu a constatat care este totuși obiectul material a infracțiunii de escrocherie: mașina de model Xxx, cu n/î Xxx sau mijloacele financiare achitate pentru repararea mașinii în sumă de 36 000 lei, care au fost restituite părții vătămate.

Mai mult ca atât, completul de judecată constată că, necătând la faptul că instanța de apel a cercetat și a consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată mai multe

probe și anume: plângerea, explicația victimei Ksenișkevici D. depusă la organul de urmărire penală, explicația inculpatului Melnic V., procesul-verbal de audiere a părții vătămate în cadrul urmăririi penale din 01.08.2012, ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă, ordonanța de ridicare din 01.08.2012, procesul-verbal de ridicare din 01.08.2012 cu fototabelul, ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive, fototabel, ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive și fototabel, procesul-verbal de audiere a părții vătămate în cadrul ședinței instanței de fond din 31.01.2014, declarațiile inculpatului Melnic V. depuse în cadrul ședinței instanței de fond din 30.01.2017, raportul de expertiză judiciară auto-merceologică nr.670 din 26.09.2017, aceasta nu le-a reflectat în decizia recurată, precum și nu s-a pronunțat asupra lor în nici un mod.

Astfel, fără justa apreciere, au fost lăsate *declarațiile părții vătămate Ksenișkevici D.*, depuse în cadrul urmăririi penale, unde aceasta a declarat că „îl cunoaște pe Melnic V. aproximativ de 3 luni. Periodic i-a transmis acestuia automobilul său de model Xxx pentru a hotărî problemele sale personale. La data de 31.07.2012, folosindu-se de încrederea sa, a cerut de la dânsa automobilul de model Xxx, cu n/î Xxx pe o perioadă de 1,5 ore. La data de 01.08.2012, aproximativ la ora 09.00, Melnic V. a telefonat-o de pe nr. 068913391, spunându-i că automobilul s-a deteriorat și el se află la autoservis din r-nul Briceni. Peste o perioadă de timp, victima a telefonat pe numărul indicat și o persoană necunoscută i-a comunicat că el se află în mun. Chișinău. La momentul transmiterii automobilului lui Melnic V. acesta se afla în stare tehnică bună. Ulterior, de la colaboratori a aflat că la automobilul său de model Xxx, sunt deteriorări la cutia de viteză și motor. De la început între ei și Melnic V. a fost o discuție, ca automobilul să fie reparat, iar după ce Vadim a aflat că reparația automobilului va fi foarte scumpă, între Melnic V. și lucrătorul centrului s-a început negocierile spre vânzarea automobilului, ultimul a propus ca să-l procure la prețul de 3000 euro. Prin acțiunile lui Melnic V. i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 185 000 lei. În urmă cu un an și șase luni a procurat automobilul dat la prețul de 185 000 lei. ...” Ulterior, în cadrul cercetării judecătorești, în instanța de fond, partea vătămată a relatat că, inculpatul a rugat-o să-i transmită pentru câteva ore automobilul ... Ulterior, inculpatul a dispărut, nu răspundea la telefon, din care motive s-a adresat la poliție. Acolo i s-a comunicat că automobilul ei a fost scos spre vânzare ... Cheltuielile de reparație au fost achitate de ea în sumă de 36 000 lei, iar ulterior tatăl lui Melnic V. i-a restituit cheltuielile. Prejudiciul pentru ea nu este unul considerabil. *Nu se poate expune referitor la pedeapsa ce urmează să-i fie aplicată lui Melnic V. Ea îl iartă ...*”, explicația inculpatului Melnic Vadim depusă în cadrul urmăririi penale, unde acesta a relatat că, „de la început a hotărât să repare automobilul, iar ulterior a încercat să-l vândă”; raportul de expertiză judiciară merceologică nr.670 din 26.09.2017 din concluziile căreia rezultă că, valoarea de piață a automobilului de model „Xxx”, cu n/î Xxx, caroseria Xxx, **în stare defectată** (luând în considerație deteriorările cutiei de viteze și motorului), la data comiterii infracțiunii 31.07.2012, nu este posibilă din motivele indicate în compartimentul examinare.

Valoarea de piață a automobilului de model „Xxx”, cu n/î Xxx, caroseria Xxx, **în stare de exploatare**, la data comiterii infracțiunii 31.07.2012, a putut constitui: **132 167 lei**.

Completul de judecată, reținând prevederile art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, stipulează că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a acestora, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a face trimitere ori a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții, și legătura lor cu conținutul altor probe care, în ansamblu, confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, utilitatea și veridicitatea acestora. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța constată că, prevederile legii procesual penale sus menționate nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului, deoarece, unele declarații ale participanților la proces le-a cercetat, altele nefiind reflectate în decizia sa, precum nici nu a expus esența acestora declarații și legătura lor cu conținutul altor probe, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective .

Completul de judecată conchide că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.414 alin.(5), 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată. Erorile judiciare menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel.

În asemenea condiții, completul de judecată constatând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de acuzatorul de stat, să aprecieze toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe

o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, argumentându-și clar concluziile în decizia adoptată.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit.c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Melnic Vadim Xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

Talpă Boris

Miron Aliona